

43. Tiggargubben.

- a. IÅ, Nyl. III, 134. (A)
- b. FB, I.N.E. Saml. O. A.
- c. BO, B.F.A. n:r 20 c; även I.N.E. Saml. O. A. (C)
- d. HI, S.L.S. 82, 379. (B)
- e. PÅ, Nyl. III, 136. (E)

MELODI.
Översikt.

a. NI, Ingå.

Varianter.

Det bod - de en jung - fru så högt upp i land. Dit
fri - - a - de rid - da - re, dit fri - a - de a - dels - män. Men
kär - le - ken var in - tet kom - men än.

b. Åb, Finby.
Sj. Tilda Troberg.

Uppt. Otto Andersson.

Och al - drig har jag haft nå - got slott ut - av bly, och al - drig har jag
sli - tit nå - gon skjorta som var ny. Ri - ka fri - a - ren är in - te kommen än - nu.

c. NI, Borgå, Kurböle.
Sj. Lovisa Blomkvist, f. 1846.

Fonogr. Otto Andersson 1908.
Kop. G. Dahlström.

De ha - de en jungfru ut - i vårt land, till hen - ne fri - a rid - da - re och
a - delsmän. En så re - de - li - ger kar har al - drig kommit än. Till

hen-ne fri - a rid-da - re och a-dels-män. Hon gjord ej an-nat än
spott och spe av dem. En så re - de - li - ger kar har al-drig kommit än.

d.¹ Åb, Hitis, Vänö.
Sj. Johan Stens.

Uppt. O. R. Sjöberg 1880-talet.

Där bod-de en jung - fru så högt upp i land. Till hen - ne så
Till hen-ne så fri - a bå - de fat - tig och rik, och somlig gav hon
fri - - a mång re - de - li - ga man.
kor - gen, och som-lig gav hon skit. Ri - ka tig - ga - ren är
in - tet kommen än.

e. Nl, Pärnä.

Upp i län-det ha-ver jag en gård ut - av bly. Be - ha - gar skö-na
jung-frun kom-ma spat - se - ra där - ut - - i? Li - tet ri - ka - re
var - der jag kommand än.

¹ Orig. tonart A-dur.

- A. IÅ, Nyl. III, 134. (a)
 B. HI, S.L.S. 82, 151. (d)
 C. BO, I.N.E. Saml. O. A. (c)
 D. KN, S.L.S. 215, 141.
 E. PÅ, Nyl. III, 136. (e)

TEXT.
 Översikt.

A.

Varianter.

Ingå.

1. Det bodde en jungfru så högt upp
i land.
Dit friade riddare, dit friade adelsmän.
— men kärleken var intet kommen än —
2. Och riddaren och tiggaren de möt-
tes på en rå,
och riddaren han sade till tiggaren så:
— att kärleken var intet kommen än —
3. Och tiggaren bad riddaren att
kasta av sin rock,
den kastade han uppå tiggargubbens
kropp.
— men kärleken var intet kommen än —
4. Och tiggargubben spatserade till
sköna jungfruns gård,
och riddaren följde med att se hur det
skull tillgå.
5. Och tiggargubben spatserade i
kammaren in:
»Var är den sköna jungfrun, som jag vill
ha till min?
6. Och högt upp i land där har jag
ett slott utav bly,
som sköna jungfrun själv skall få slanka
uti.
7. Och högt upp i land har jag åker
och äng
och åtta raska pigor, som bädda upp
min säng.
8. Och högt upp i land har jag en stor
avelsgård,
där har jag hundra par oxar och sex-
hundra får.
9. Och högt upp i land har jag hästar,
äppelkastad grå,
som sköna jungfrun själv skall få rida
uppå.»
10. Och sköna jungfrun tvådde sina
händer uti mjölk:
»Nu har jag fått en friare, som är utav
folk.»
— och kärleken är välan kommen nu —
11. De gingo, de gingo i dagarna tri,
men aldrig så kunde de det slottet få si.
12. »Och var haver du det slottet
utav bly,
som jag själv skulle få slanka uti?»
13. »Aldrig har jag haft något slott
utav bly,
och aldrig har jag slitit någon skjorta
från ny.»
14. »Nå, var haver du din åker och
din äng,
och dina raska pigor, som bädda upp
din säng?»
15. »Och aldrig har jag haft varken
åker eller äng,
och aldrig har jag sovit i ärlig mans
säng.»

16. »Och var haver du nu din stora avelsgård, dina hundra par oxar och sexhundra får?»

17. »Och aldrig har jag havit varken oxe eller får, och knappast har jag sett någon avelsgård.»

18. »Nå, var haver du dina hästar äppelkastad grå, som jag själv skulle få rida uppå?»

19. »Aldrig har jag havit några hästar äppelkastad grå, ty emellan alla byar har jag måstat gå.»

20. Och tiggargubben lätte på träpe-ruken sin:
»Och lyster sköna jungfrun lyska skorvenacken min?»

21. »Och fy dig, och fy dig, du gamla svinhund, du sov uti min famn och du kysste min mund.»
— och kärleken är välan kommen nu —

B.

Hitis, Vänö. Sj. Johan Stens. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Där bodde en jungfru så högt upp i land.
Till henne så fria mång redeliga man.

2. Till henne så fria både fattig och rik,
och somlig gav hon korgen, och somlig gav hon skit.
— rika tiggaren är intet kommen än —

3. Där stodo en tiggare och hörde däruppå:
»Nog vet jag, hur jag sköna jungfrun skull kunna få.»
— rika tiggaren o.s.v. —

4. Och tiggaren han slankar åt salsgolvet in.
Där börjar han skryta av rikedomar sin.

5. »Och väl haver jag ett slott utav bly.
Behagar sköna jungfrun kom spassera däruti?»

6. Och väl haver jag tolv äppelgrå hästar.
Behagar sköna jungfrun kom och rida på den bästa?

7. Och väl haver jag både åker och äng,
och fyra mina pigor, som bädda upp min säng.

8. Och väl haver jag både ägor och jord,
och fyra mina pigor, som dukar mitt bord.

9. Och väl haver jag både ägor och mark,
över silver och gull är jag en ägare så stark.»

10. Om morgonen bittida då dagen blev ljus,
så börja de rida till rika tiggarns hus.

11. De redo över städer, de redo över land,
så börjar sköna jungfrun fråga, vad hon har fått för man.

12. »Du sade att du hade ett slott utav bly,
och böd du mig icke att få spassera däruti?»

13. »Aldrig har jag havi ett slott utav bly, och aldrig har jag slitit en skjorta, som har varit ny.»
14. »Du sade att du hade tolv appelgrå hästar, och böd du mig icke att få komma rida på den bästa?»
15. »Aldrig har jag havi tolv appelgrå hästar, men väl har jag slitit tolv hundra par kappar.»
16. »Du sade att du hade både åker och äng och fyra pigor, som bädda min säng.»
17. »Aldrig har jag havi varken åker eller äng, och aldrig har jag legat i en ärlig mans säng.»
18. »Du sade att du hade både ägor och jord och fyra dina pigor, som duka ditt bord.»
19. »Aldrig har jag havi varken ägor eller jord, och aldrig har jag ätit vid en redelig mans bord.»
20. »Du sade att du hade både ägor och mark, över silver och guld var du en herre så stark.»
21. »Aldrig har jag havi varken ägor eller mark, men över loppor och lys är jag en herre så stark.»
22. Och nu så har jag sjungit den visan till ända, och jag tänkte sköna jungfrun det sådant skull hända.
— rika tiggaren är intet kommen än —

C.

Borgå, Kurböle. Sj. Lovisa Blomkvist, f. 1846. Uppt. Otto Andersson 1908.

1. Vi hade en jungfru uti vårt land. Till henne fria riddare och adelsmän.
— en så redeliger kar har aldrig kommit än —
2. Till henne fria riddare och adelsmän,
men hon gjorde ej annat än spott och spe av dem.
3. Så fingo de fatt på en tiggareman. De klädde på honom och förde honom fram.
4. Tiggargubben satte sig på förgyllande stol.
Han började att skryta allt med sin egendom.
5. »På landet haver jag en adelsgård, och därtill tolv par oxar och sexhundra de får.
6. På landet haver jag en byggning av bly.
Lyster sköna jungfrun spatsera däruti?»
7. På landet haver jag tolv äppelgrå hästar.
Lyster sköna jungfrun att rida på den bästa?»
8. Och jungfrun hon åkte i dagarna fem,
och aldrig så kom hon till tiggargubbens hem.
9. »Och var är nu din avels(adels)-gård,
dina tolv par oxar och sexhundra får?»
10. »Inte har jag havi någon adelsgård,
ej heller har jag havi några kreatursfår.»

11. »Nå, var är nu din byggning av bly,
som du lovte sköna jungfrun spatsera uti?»
12. »Nå, inte har jag havi någon byggning av bly,
och inte har jag sliti någon skjorta ny.»
13. »Var är nu dina tolv äppelgrå hästar,
som du lovte sköna jungfru få rida på den bästa?»
14. »Inga har jag havi några äppelgrå hästar,
de var väl mina tolv tiggarmanskäppar.»
15. »Tvi vale dej, du gamle grå hund,
du lå uppå min arm och du kysste på min mun.»
16. Tiggargubben lyfte på peruken sin:
»Lyster sköna jungfrun se bråckskorven min?»
— en så redeliger kar har aldrig kommit än —

D.

Korsnäs, Harrström. Uppt. J. Tegengren 1912—1913.

1. Det bodde en jungfru allt högt uppå land.
Till henne så friade mång redelig man.
— hi, hå, allt högt uppå land —
Till henne så friade mång redelig man.
2. Så bodde där en tiggargubbe litet därifrån,
han tänkte sköna jungfrun att narra i ån.
3. Tiggargubben gångar sig till jungfruns gård,
där själv sköna jungfrun framför honom står.
4. Tiggargubben gångar sig i kammaren in.
Där börjar han att skryta av rikedomen sin.
5. »Där hemma där haver jag en jordande gård
med fyrahundra getter och sjuhundra får.
6. Där hemma där haver jag båd åker och äng,
men ingen skön jungfru, som bäddar min säng.
7. Där hemma där haver jag båd hästar och kor,
men ingen skön jungfru, som dukar mitt bord.
8. Där hemma där haver jag ett slott utav guld,
där själv sköna jungfrun skall spatsera så huld.»
9. Jungfrun hon tvättar sina händer i mjölk:
»Nu har jag fått en fästman, som föder är av folk.»
— hi, hå, allt högt uppå land —
»Nu har jag fått en fästman, som föder är av folk.»

OTRYCKT
TEXT.

E. (str. enl. A: 6, 20). Pärnä.

Avvikelser i E enligt A.

6¹ Upp i landet haver j. en gård u. b.—6² Behagar sköna j. komma spatsera däruti.

20¹ T. lyfter på peruken s.—20² Behagar s. j. skåda s. m.

Omkväde: Litet rikare varder jag väl kommand än.